

kræves af en Mand for at aftjene sin Værnepligt, men bortkaste alle de Hensyn, der stod i Forbindelse med hans gode Forhold, tildeels ogsaa Hensyn til, om han havde været idømt Straf (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet?); kort sagt, Alt, hvad der vedrører de personlige Forhold, som ofte kunne have en saa stor Indflydelse. Jeg troer, at man kan sige, naar man tager Sagen praktisk, at Krigsbestyrelsen ikke vil være tjent med, at der paa denne Maade bringes Kræfter ind i Armeen, som maatte anses for at være mindre tjenlige dertil. De allerede tilstedeværende Misligheder ved Stilling og Bytning med Hensyn til den Tilgang, som Hæren paa den Maade erholder, vilde efter min Formening forstørres ved en Bestemmelse som den foreslaaede, idet der ved, som i Motiverne anført, Opfordringen vilde blive stærkere for den, som ikke selv vilde aftjene sin Værnepligt, til at indlade sig paa Bytning med en Forstærkningsmand end til at stille for sig, idet han i første Tilfælde er meget heldigere stillet end i det andet, da han ved at bytte kun skal aftjene den Periode, som staaer tilbage af hans Bytningsmands Tjenestetid, medens han ved at stille for sig kommer til at tjene fulde 8 Aar i Forstærkningen. Det Endringsforslag, som jeg endnu skal tillade mig en Bemærkning om, er det, hvor Spørgsmaalet dreier sig om, at efter Ordet „Sessionen“ skal tilføies, at Berigtigelsen kan skee for Udskrivningschefen. Jeg vil ikke sige, at det i nogen mærkelig Grad vilde være behyrdende for Udskrivningschefen, men jeg antager, selv affect deraf, at Forslagets Antagelse i det Hele taget ikke vil tilveiebringe større Sikkerhed for, at alle Betingelser med Hensyn til Berigtigelsen fuldstændig ere tilstede. Der er endnu et andet Hensyn, som jeg vel ikke tillægger stor Vægt, men som dog har nogen, at der nemlig i Hertugdømmerne ikke er Spørgsmaal om at kunne berigtige Stilling og Bytning for Udskrivningschefen.

Fallefen: Mine Herrer, jeg hører til dem, som ansee det for meget vigtigt, at denne Lov kommer ud, i det den for det Første har stor Betydning for Hæren, som gennem den vil kunne komme til at give de Pengemidler,

som staae til Raadighed, en hensigtsmæssigere Anvendelse, idet den er af Bigtighed for Søværnet, der ved den kan skaffe sig Mandskab paa den heldigste Maade, hvad Alle — med stadig Undtagelse af min ærede Nabo (Lange) — saavel Udskrivningschefer, som Ministre, Thinget og mange Andre have været enige i, og endelig da den giver Anledning til, at Mange kunne blive benyttede i Hæren efter deres tidligere Stilling — hvad jeg anseer for meget heldigt baade for Hæren og for de Vedkommende. — Der er nu blandt de Forslag, der for Diebliffet ligge for, et Punkt, som jeg antager Krigsministeren paa ingen Maade vil kunne gaae ind paa, og jeg vil derfor forsøge om muligt at overtale den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) til noget at forandre dette Endringsforslag, for at jeg kan opnaae, hvad jeg ønsker, at Loven maa komme ud. Jeg kan forstaae, at Regjeringen kan gaae ind paa det 10de Endringsforslag, om at alt det udskrevene Mandskab skal være tildeelt en Afdeling; thi i og for sig kan der ikke være den ringeste Vanskelighed for Krigsbestyrelsen ved at sige til en Mand: Du hører til Bataillonon N. N., og naar jeg ønsker at bruge Dig, møder Du ved den. Det er det Hele, som forlanges af Krigsministeriet, og man seer, at der ikke er nogen Vanskelighed derved; naar Krigsbestyrelsen dog har viist Modstand mod denne Tilføielse, da antager jeg, at man maa have forstaaet, maaskee at Mandskabet skulde øves, kort sagt, tillagt Endringsforslaget en anden Betydning end den, det virkelig har. Jeg kan ligeledes tænke mig Muligheden af, at Krigsbestyrelsen kunde antage det Forslag, som siger, at Mandskabet kun een Gang i 4 Aar skal øves; og hvorfor? Fordi det allerede nu er Tilfældet for Infanteriets Vedkommende, at det efter 4 Aars Forløb kun kan indkaldes een Gang, nemlig i det 5te Aar; der er maaskee aabnet en Mulighed for, at det kan skee oftere, men det er i alt Fald aldrig skeet. Man giver saaledes for Hovedvaabnets Vedkommende en Udvidelse ved at sige, at istedetfor at det kun kan indkaldes een Gang i det femte Aar, saa kan det indkaldes een Gang i de sidste fire Aar; det er bedre for Krigsministeren, som jo kan indkalde det det Aar, han